

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 05.02.1976, sp. zn. 3 Tz 35/75, ECLI:CZ:NS:1976:3.TZ.35.1975.1

Číslo: 3/1977

Právní věta: I. Jinou výhodou ve smyslu § 117 odst. 1 tr. zák. je taková výhoda, která je obdobná výhodě, kterou pachatel získal prodejem nebo směnou, tedy výhoda mající povahu zisku z obchodní činnosti. II. Trestný čin porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 124 odst. 1 tr. zák. je dokonán již tím, že pachatel úmyslně poruší právním předpisem vyslovený zákaz nebo omezení dovozu, vývozu nebo průvozu zboží a tím ohrozí obecný zájem. Ohrožením obecného zájmu je již samo porušení zákazu nebo omezení stanoveného k jeho ochraně. Obecný zájem je ohrožen značnou měrou, když maloobchodní hodnota zboží dosahuje částky kolem 8000 Kčs. Při dovozu zboží z ciziny je tento trestný čin dokonán zpravidla jednáním pachatele, který nepřihlásí dovážené zboží k celní prohlídce. III. Za škodu ve smyslu § 124 odst. 2 písm. b) tr. zák. nelze považovat částku rovnající se hodnotě dovezeného, vyvezeného nebo provezeného zboží. Musí jít o skutečnou škodu, již se rozumí újma spočívající ve zmenšení majetkového stavu poškozeného nebo újma spočívající v tom, že u poškozeného nedojde v důsledku škodné události k rozmnožení majetkových hodnot, ač se to dalo s ohledem na povahu věci očekávat. Zvláště závažný následek ve smyslu § 124 odst. 2 písm. b) tr. zák. nemá charakter majetkové škody a zpravidla je povahy nehmotné, přičemž svou nebezpečností pro společnost se musí rovnat nebezpečnosti následku spočívajícího ve značné škodě. Za zvláště závažný následek nelze považovat nedovolený dovoz zboží určeného k osobní potřebě, které z hlediska množství a hodnoty nemůže ovlivnit situaci na domácím trhu.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 05.02.1976

Spisová značka: 3 Tz 35/75

Číslo rozhodnutí: 3

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou

Předpisy: 140/1961 Sb. § 124 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudkem okresního soudu v Domažlicích ze dne 7. 5. 1975 sp. zn. 1 T 102/75 byl obviněný uznán vinným trestným činem spekulace podle § 117 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zák., jehož se dopustil tím, že v době od roku 1972 do 10. června 1974 v prodejně Tuzex v Praze postupně koupil tři osobní automobily zahraniční výroby, které v téže době prodal za vyšší cenu, než odpovídala jejich skutečné hodnotě, čímž neoprávněně získal celkem 45 177 Kčs, a dále pokusem trestného činu porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 8 odst. 1, § 124 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zák. a

pokusem trestného činu zkrácení daně podle § 8 odst. 1, § 148 odst. 1 tr. zák., jichž se dopustil tím, že dne 11. 8. 1974 na hraničním přechodu Folmava, okres Domažlice, při návratu ze zahraničí nepřihlásil k proclení různé zboží nakoupené v zahraničí v hodnotě 23 543 Kčs, čímž současně zkrátil clo ve výši 9413 korun. Za tyto trestné činy byl obviněnému podle § 117 odst. 2 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. a § 40 odst. 1 tr. zák. uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání dvou let, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 3 tr. zák. zařazen do první nápravně výchovné skupiny, a podle § 55 odst. 1 tr. zák. trest propadnutí věcí jmenovitě uvedených v rozsudku.

K odvolání obviněného a okresního prokurátora krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 19. 6. 1975 sp. zn. 4 To 196/75 zrušil uvedený rozsudek okresního soudu v Domažlicích a obviněného uznal vinným jednak trestným činem spekulace podle § 117 odst. 1 tr. zák., který spáchal tím, že v Praze v blíže nezjištěné době před 30. 10. 1972 se rozhodl prodat auto Fiat 128 Combi, koupené 8. 6. 1971 za 14 300 tuzexových korun a používané po dobu asi 16 měsíců, za cenu přibližně stejnou, za kterou je nakoupil a dne 30. 10. 1972 je prodal za 70 000 korun M. Z., aby koupil 3. 11. 1972 auto téhož typu za 13 800 tuzexových korun, které po ujetí 7000 km prodal dne 12. 6. 1973 J. N. za 70 000 Kčs, dne 11. 6. 1973 koupil auto zn. Chrysler za 21 850 tuzexových korun a

10. 6. 1974 po ujetí 7500 km je prodal E. Š. za 112 500 Kčs, čímž neoprávněně získal částku nejméně 10 500 Kčs, a jednak trestným činem porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 124 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zák. a pokusem trestného činu zkrácení daně podle § 8 odst. 1, § 148 odst. 1 tr. zák., které v jednočinném souběhu spáchal tím, že na hraničním přechodu Folmava dne 11. 8. 1974 při návratu ze zahraničí nepřihlásil k proclení zboží tam nakoupené v hodnotě 22 476 korun, takže mohlo být zkráceno clo o částku 8990 Kčs. Za to byl obviněný odsouzen podle § 124 odst. 2 tr. zák. s použitím § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 16 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. zařazen do první nápravně výchovné skupiny, podle § 53 odst. 1 tr. zák. k peněžitému trestu ve výměře 10 500 Kčs nahrazenému pro případ, že by jeho výkon mohl být zmařen, trestem odnětí svobody v trvání tří měsíců, a podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zák. k trestu propadnutí věcí uvedených jednotlivě v tomto rozsudku.

K stížnosti pro porušení zákona zrušil Nejvyšší soud ČSR rozsudek krajského soudu v Plzni a přikázal tomuto soudu, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Pokud jde o trestný čin spekulace podle § 117 tr. zák., okresní soud z výpovědí svědků a z posudku znalce K. B. zjistil, že obviněný prodal v roce 1972 M. Z. vozidlo typu Fiat 128 za 70 000 Kčs, které sám koupil v červnu 1971 za 14 300 tuzexových korun, přičemž podle znaleckého posudku mělo vozidlo v době prodeje hodnotu 65 889 Kčs, že obviněný dále v červnu 1973 prodal J. N. za 70 000 Kčs vozidlo typu Fiat Combi, které koupil v Tuzexu v roce 1972, přičemž podle znaleckého posudku jeho hodnota v době prodeje činila 61 751 Kčs a že obviněný prodal E. Š. vozidlo typu Chrysler za 112 500 Kčs, jehož skutečná hodnota v době prodeje byla 88 672 Kčs. Z toho okresní soud dovodil, že obviněný spekulativním prodejem vozidel získal pro sebe částku 45 177 Kčs.

Krajský soud v souladu s provedenými důkazy zjistil, že obviněný jednal se spekulativním úmyslem. Pokud jde o vozidlo typu Fiat 128, poukázal v napadeném rozsudku na to, že obviněný toto vozidlo, jím koupené za 14 300 tuzexových korun dne 8. 6. 1971, tedy ještě předtím, než prodal dosavadní vozidlo typu Ford Taunus, dne 30. 10. 1972 prodal M. Z. za 70 000 Kčs, a potom za několik dnů (3. 11. 1972) si koupil úplně stejné vozidlo za částku 13 800 tuzexových korun. Z toho krajský soud dovodil, že poměrně krátká doba užívání prvního vozidla a následná koupě vozidla stejného typu svědčí pro závěr, že obviněný první vozidlo přechovával ke spekulativním záměrům. Z další skutečnosti, že obviněný prodal druhé uvedené vozidlo již dne 12. 6. 1973 J. N. za částku 70 000 Kčs

(nikoliv za 80 000 Kčs, jak je nesprávně uvedeno v rozsudku okresního soudu), tedy přibližně za stejnou cenu, za kterou je jako nové koupil a již dne 11. 6. 1973 koupil další vozidlo zn. Chrysler 180, které po krátké době užívání (po ujetí asi 7500 kilometrů) se ziskem prodal E. Š., krajský soud vzal za prokázané, že obviněný tato další dvě vozidla kupoval s úmyslem zaměnit je jako ojetá vozidla za zcela nová a že motivem jeho jednání byl prodej ojetého vozidla a získání vozidla zcela nového; tedy i tu jednal ve spekulativním záměru pojatém již při přechovávání prvního vozidla. V tomto záměru podle názoru krajského soudu obviněný jednal i při koupi vozidla typu Chrysler, kde však navíc sledoval prodejem vozidla dosažení spekulativního zisku, když toto vozidlo prodal E. Č. za 112 500 korun, tedy zřetelně za vyšší cenu, než byla cena nákupní, takže jeho spekulativní zisk činí nejméně částku 10 500 Kčs vedle další výhody spočívající v tom, že dne 12. 6. 1974 koupil vozidlo stejného typu, které užívá do současné doby.

Na rozdíl od okresního soudu, který ve svém rozsudku vycházel z toho, že obviněný si vozidla opatřoval, popřípadě je přechovával v úmyslu se ziskem je prodat, krajský soud měl za to, že obviněný v pořadí první vozidlo přechovával a další vozidla kupoval s úmyslem zaměnit je jako vozidla ojetá za vozidla zcela nová, tedy že nesledoval dosažení zisku finanční povahy, a jednal jen s úmyslem získat jinou výhodu ve smyslu § 117 odst. 1 tr. zák. Tento závěr krajského soudu je však v rozporu s výsledky dokazování provedeného v hlavním líčení před okresním soudem i se skutkovými zjištěními učiněnými v rozsudku okresního soudu a neodpovídá také obsahu pojmu „jiná výhoda“, jak jej má na zřeteli ustanovení § 117 odst. 1 tr. zák.

Závěr o tom, že obviněný jednal v úmyslu zaměnit ojetá vozidla za vozidla nová a že nesledoval dosažení zisku finanční povahy, krajský soud opřel o zjištění, že obviněný v pořadí první vozidlo typu Fiat 128 koupil za 14 300 tuzexových korun, přičemž tuzexové koruny získával, jak to vyplývá ze svědeckých výpovědí dr. Z. M. a dalších tak, že za jednu tuzexovou korunu platil 5 Kčs, takže porovná-li se částka, za kterou obviněný vozidlo koupil v přepočtu na čs. měnu s částkou, za kterou vozidlo M. Z. prodal (70 000 Kčs), jde o cenu přibližně stejnou, přesně o 1500 nižší, než byla cena, za kterou obviněný vozidlo koupil. Z toho a dále i ze skutečnosti, že vozidlo bylo nepatrně ojeté a v bezvadném technickém stavu a navíc byly k němu přidány i další doplňky v hodnotě přes 5000 Kčs, krajský soud dovodil, že nelze říci, že prodejní cena vozidla byla nepřiměřená. Totéž platí podle názoru krajského soudu i o dalším vozidle typu Fiat 128, kde nákupní cena (13 800 tuzexových korun) se v přepočtu na čs. měnu rovná zhruba ceně 70 000 Kčs, za kterou vozidlo bylo prodáno, a konečně i o vozidle typu Chrysler 180, které obviněný po přepočtu na čs. měnu koupil za 109 250 Kčs a prodal je za částku 112 500 Kčs, přičemž v tomto případě vedle úmyslu získat nové vozidlo obviněný sledoval i dosažení výše uvedeného spekulativního zisku.

Tato skutková zjištění krajského soudu však neodpovídají skutkovému stavu, který byl ohledně trestného činu spekulace zjištěn okresním soudem v rozsudku napadeném odvoláním. Okresní soud svá zjištění týkající se hodnoty vozidel v době jejich prodeje opřel o posudek znalce dipl. tech. K. B., který ohledně každého vozidla vypočetl hodnotu a vždy přitom přihlížel k základní ceně vozidla podle stanovené maloobchodní ceny, k základní ceně pneumatik, k redukované ceně vozidla bez pneumatik, vzal v úvahu příslušnou srážku za opotřebení vozidla, a to jak s ohledem na jeho stáří, tak i na počet ujetých kilometrů, zjistil časovou hodnotu vozidla bez pneumatik, i časovou hodnotu pneumatik, přihlédl i k hodnotě dílů poskytnutých obviněným při prodeji vozidla a se zřetelem ke všem těmto ukazatelům vypočetl celkovou hodnotu vozidla včetně dílů ke dni jeho prodeje. Z tohoto posudku znalce pak okresní soud zjistil, že obviněný spekulativním prodejem vozidel získal celkem 45 177 Kčs. Ohledně tohoto posudku znalce krajský soud v napadeném rozsudku uvedl jen tolik, že nelze mechanicky vycházet pouze ze zisku, který byl rozsudkem okresního soudu zjišťován ze znaleckého posudku K. B., který je nakonec pokud jde o obecné ceny vozidel v době jejich prodeje, rozporný s dalším posudkem znalce F. T. a že v tomto případě je rozhodující čerpat z toho, zda obviněný tato vozidla prodával s náhradními díly a dalším příslušenstvím mimo normální vybavení

vozu a do jaké míry byla vozidla v době jejich prodeje také opotřebena. K tomuto hodnocení znaleckého posudku K. B., s nímž se krajský soud v napadeném rozsudku jinak nezabýval a ani jím neprovedl důkaz, je třeba uvést, že krajský soud nemohl přihlížet k posudku znalce F. T. a nemohl jej porovnávat s posudkem K. B. proto, že F. T. byl pravomocným usnesením vyšetřovatele pro podjatost vyloučen z funkce znalce v této trestní věci, a proto také místo něho byl ustanoven znalcem K. B. Tento znalec ve svém posudku, jak na to bylo poukázáno již výše, vzal v úvahu hodnotu náhradních dílů, s nimiž obviněný vozidla prodával, i rozsah opotřebených vozidel v době jejich prodeje, takže i z tohoto hlediska byl jeho posudek dostatečný. Pokud měl krajský soud pochybnosti o správnosti tohoto posudku, měl buď sám soud pochybnosti o správnosti tohoto posudku, měl buď sám požádat znalce o vysvětlení (§ 109 tr. ř.), nebo měl po zrušení rozsudku uložit okresnímu soudu, aby v dalším řízení odstranil vady posudku. Nemohl však vzhledem k ustanovení § 259 odst. 3 tr. ř. posudek znalce a skutková zjištění rozsudku okresního soudu opírající se o tento posudek pominout a vytvořit si vlastní skutkový podklad pro rozhodnutí. Tím, že krajský soud jako soud odvolací podstatně změnil skutkový stav zjištěný soudem prvního stupně, porušil zákon v ustanovení § 259 odst. 3 tr. ř. a navíc tím, že ve směru trestného činu spekulace se opřel o skutková zjištění, která ohledně rozsahu spekulativního zisku neměla oporu v důkazech provedených v hlavních líčení před soudem prvního stupně, a tyto důkazy ani nehodnotil, porušil zákon i v ustanovení § 2 odst. 5 a 6 tr. ř.

Krajský soud považoval za „jinou výhodu“ ve smyslu znaku uvedeného v § 117 odst. 1 tr. zák. to, že obviněný zamýšlel spekulativní činností získat nová vozidla za ojetá. Přitom však opomenul zjistit, v čem se tato výhoda projevovala z hlediska zisku, který měl být spekulativní činností dosažen. Při výkladu znaku „získat jinou výhodu“ je třeba vycházet z toho, že jinou výhodou ve smyslu § 117 odst. 1 tr. zák. je taková výhoda, která je obdobná výhodě, kterou pachatel získal prodejem nebo směnou, tedy výhoda mající povahu zisku z obchodní činnosti. V přezkoumávané věci spekulativní činnost záležela v tom, že obviněný prodával vozidla, která nabýval ve spekulativním úmyslu, za ceny vyšší, než kterým odpovídala skutečná hodnota vozidel. Připouští to i krajský soud, neboť v prvních dvou případech spekulativního prodeje vozidel vychází z toho, že ceny, za které obviněný vozidla nakupoval a ceny, za které je jako ojetá prodával včetně hodnoty přidaných náhradních dílů, byly přibližně stejné, takže obviněný za cenu ojetých vozidel získal vozidla nová. Obohacení obviněného ze spekulativní činnosti tu záleželo v rozdílu mezi cenou, za kterou nová vozidla koupil, a cenou, za kterou je jako ojetá (včetně náhradních dílů) prodal. Tento rozdíl pak byl ziskem obviněného, který lze vyjádřit v penězích, a to výší srážky za opotřebených vozidel. Krajský soud však v prvních dvou případech prodeje vozidel výši tohoto zisku nezjišťoval a v tomto směru nehodnotil ani posudek znalce K. B., který obsahuje výpočet srážky za opotřebených vozidel. Pro tento nedostatek ve skutkových zjištěních nemohl být krajským soudem správně zjištěn stupeň nebezpečnosti činu pro společnost a tento soud nemohl také posoudit, zda v jednání obviněného jsou splněny podmínky pro použití vyšší trestní sazby uvedené v § 117 odst. 2 písm. c) tr. zák.

Pokud jde o trestný čin porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 124 odst. 1 tr. zák., který byl v napadeném rozsudku správně zjištěn, krajský soud napravil pochybení okresního soudu, který zjištěné jednání spočívající v tom, že obviněný při návratu ze zahraničí nepřihlásil celníci zboží v hodnotě 22 476 Kčs, nakoupené v cizině a podléhající clu, posuzoval jen jako pokus trestného činu porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 8 odst. 1, § 124 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zák., ačkoliv správně šlo o dokonání trestného činu. Krajský soud tuto změnu v právní kvalifikaci odůvodnil tím, že trestný čin porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 124 tr. zák. je trestným činem ohrožovacím, k jehož spáchání stačí jednání směřující k tomu, aby přes zákaz bylo zboží uvedeno do oběhu. K tomuto odůvodnění je třeba uvést, že pokus je možný i u trestných činů ohrožovacích. Proto nelze pokus trestného činu podle § 124 tr. zák. vylučovat jen proto, že jde o trestný čin ohrožovací.

Trestný čin porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 124 tr. zák. je dokonán již

tím, že pachatel úmyslně poruší právním předpisem vyslovený zákaz nebo omezení dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, čímž současně ohrozí obecný zájem, neboť obecným zájmem se rozumí zájem, k jehož ochraně je stanoven příslušný zákaz nebo omezení dovozu, vývozu nebo průvozu zboží. Ohrožením obecného zájmu je totiž již samo porušení zákazu nebo omezení stanoveného k jeho ochraně. O trestný čin půjde, jestliže jednáním pachatele byl obecný zájem ohrožen značnou měrou, což bude třeba posoudit podle důležitosti zájmu, který byl jednáním pachatele ohrožen a v souvislosti s tím jedním z kritérií bude i maloobchodní cena dováženého, vyváženého nebo prováženého zboží. Z tohoto hlediska podle současné praxe jsou jako trestný čin podle § 124 tr. zák. posuzovány případy, kdy hodnota tohoto zboží dosahuje částku kolem 8000 Kčs. Pokud hodnota zboží této hranice nedosáhla a pachatel takovým jednáním získal majetkový prospěch nikoli nepatrný, jde o přečin proti zájmům socialistické společnosti v oblasti styku s cizinou podle § 5 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb.

Při dovozu zboží z ciziny bude trestný čin porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 124 odst. 1 tr. zák. zpravidla dokonán jednáním pachatele, který nepřihlásí dovážené zboží k celní prohlídce za předpokladu, že tím dojde k ohrožení obecného zájmu značnou měrou. Takovým jednáním poruší pachatel omezení dovozu zboží stanovené v § 33 nyní platného celního zákona č. 44/1974 Sb., podle něhož osoby a organizace, které dopravují zboží přes státní hranice, jsou povinny pohraniční celnici zboží přihlásit a předložit spolu s doklady vztahujícími se na dovoz, vývoz a průvoz zboží. Obdobné bylo i ustanovení § 10 odst. 1 celního zákona č. 36/1953 Sb. platného do 31. 12. 1974, podle něhož ten, kdo jakýmkoliv způsobem dopravoval zboží z ciziny nebo do ciziny, musel je dodat pohraniční celnici se stanovenými doklady k celnímu řízení.

Když tedy obviněný, jak bylo prokázáno v řízení před krajským soudem, nepřihlásil k celní kontrole dovážené zboží v hodnotě 22 476 Kčs a toto zboží vědomě neuvedl v celním prohlášení, porušil omezení stanovené v § 10 odst. 1 tehdy platného celního zákona č. 36/1953 Sb. a tím spáchal dokonáný trestný čin porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 124 odst. 1 tr. zák.

Krajský soud dospěl k závěru, že obviněný trestným činem podle § 124 tr. zák. způsobil jiný zvlášť závažný následek a že proto tento trestný čin spáchal za okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby uvedené v § 124 odst. 2 písm. b) tr. zák. V odůvodnění napadeného rozsudku k tomu krajský soud uvedl, že zvlášť závažný následek je třeba dovodit z hodnoty zboží, situace na trhu, určení zboží apod., přičemž pomocným hlediskem, i když nikoliv jediným, je tu hodnota zboží, a jestliže obviněný dovážel bez povolení zboží v ceně více než 20 000 Kčs, nelze pochybovat, že jsou splněna posléze uvedená hlediska pro použití vyšší trestní sazby. Z tohoto odůvodnění je zřejmé, že krajský soud na zvlášť závažný následek usuzoval jen z hodnoty dovezeného zboží bez vztahu k situaci na trhu nebo k povaze a druhu dovezeného zboží.

Těmto závěrům napadeného rozsudku nelze přisvědčit. V ustanovení § 124 odst. 2 písm. b) tr. zák. jsou jako okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby vedle sebe uvedeny jednak způsobení značné škody a jednak způsobení jiného zvlášť závažného následku. Zda činem byla způsobena značná škoda nebo jiný zvlášť závažný následek, je třeba posoudit především z hlediska povahy a významu dotčeného obecného zájmu. Přitom značnou škodou tu je majetková škoda v částce kolem 20 000 Kčs způsobená úmyslně nebo alespoň z nedbalosti (§ 6 písm. a/ tr. zák.). Musí jít o skutečnou škodu, již se rozumí újma záležející ve zmenšení majetkového stavu poškozeného nebo újma v tom, že u poškozeného nedojde v důsledku škodné události k rozmnožení majetkových hodnot, ač se to dalo s ohledem na povahu věci očekávat. Naproti tomu zvlášť závažný následek nemá charakter majetkové škody a zpravidla bude povahy nehmotné, přičemž svou minimální nebezpečností pro společnost se musí rovnat minimální nebezpečnosti následku, který záleží ve značné škodě.

Pro závěr, že obviněný způsobil trestným činem podle § 124 odst. 1 tr. zák. značnou škodu, není opory ve výsledcích dokazování. V tomto směru bylo z provedených důkazů zjištěno jediné to, že

obviněný nezaplatil clo z dováženého zboží v částce 8990 Kčs a tím vznikla čs. státu škoda spojená s porušením omezení dovozu zboží, takže mezi jednáním obviněného a touto škodou je příčinná souvislost. Výše této škody však nedosahuje částky kolem 20 000 Kčs předpokládané u škody značného rozsahu, a proto těžší následek, který tkví ve způsobení značné škody, nepřichází v tomto případě v úvahu. K tomu je třeba dodat, že za majetkovou škodu nelze považovat hodnotu dovezeného, vyvezeného nebo provezeného zboží. Hodnota zboží sama o sobě totiž není a ani nemůže být příčinou takové újmy, kterou by bylo možno hodnotit jako majetkovou škodu.

Z protokolu o vydání věcí je zřejmé, že zboží přivážené obviněným z ciziny sestávalo převážně z nových oděvních součástí, obuvi, kožené galantérie a běžné bižuterie. Šlo tu o zboží určené k osobní potřebě, které ani z hlediska jeho množství a hodnoty nemohlo ovlivnit situaci na domácím trhu. Nejsou proto splněny předpoklady pro závěr, že obviněný zjištěným porušením předpisů o dovozu zboží způsobil jiný zvlášť závažný následek, jaký má na zřeteli ustanovení § 124 odst. 2 písm. b) tr. zák.